

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg mener, at hr. Nyrup Rasmussen var forhindret i at høre hele min tale, og det er klart, at så mangler nogle af forudsætningerne for noget af det, jeg rent faktisk sagde i starten. Jeg ser helt væk fra alle mine muntre betragtninger om nej og ja, men jeg sagde i øvrigt, at jeg var enig i en lang række af de elementer, der er i SF's forslag.

Jeg er enig med hr. Nyrup Rasmussen i, at vi har en særlig erhvervsstruktur, klart forskellig fra erhvervsstrukturen i f. eks. Sverige, som vi normalt ynder at sammenligne os med. Det, at vi har de mange små virksomheder, gør naturligvis, at vi har nogle ganske særlige problemer af forsknings- og udviklingsmæssig art.

Det er i øvrigt noget af det, der, så vidt jeg kan se, ikke står i SF's bemærkninger. SF skriver bare, at det især er erhvervslivets forsknings- og udviklingsindsats, der er for lille, og det er sådan set ikke forkert. Jeg synes bare, at der også burde stå, at det kan det egentlig ikke gøre for, for heller ikke i andre lande ville den være større, hvis de i øvrigt havde en tilsvarende struktur.

Det er nogle bemærkninger, som betyder, at vi slår erhvervslivet oven i hovedet, i og for sig helt unødvendigt, og måske ikke giver den nødvendige inspiration.

Jeg er naturligvis enig med hr. Nyrup Rasmussen i, at vi skal skabe et så godt uddannelsessystem som muligt, og at det er vigtigt, at vi stiller nogle kvalitetskrav. Det, jeg bare spørger mig selv om, er, om det er særlig vellykket, når det offentlige absolut skal komme og fortælle erhvervsaktiviteter, hvordan de skal gøre det ene og det andet og det femte, og om det rent faktisk vil være en god idé, selv om jeg selv har været inde på den tidligere, f.eks. at udvide nogle ambassader i udlandet.

Jeg mener, at vi har det grundlæggende problem – som jeg også nævnte på SF's konference i går, men det kan hr. Nyrup Rasmussen jo ikke vide – at hvis man først er ansat i den offentlige sektor, så bliver man dér. Hvis man er ansat i erhvervslivet, så bliver man dér. Der er ikke nogen vandring mellem de to sektorer. Det mener jeg er et helt grundlæggende strukturproblem i det danske samfund, som jeg tror er større – men det kunne vi jo undersøge – end i andre lande, og som gør, at vi ikke bare kan lave alle

disse koordinerende organer. Det er det dybe kendskab ved, at man kender og har forudsætninger for at forstå hinandens tilværelse, der gør, at man faktisk kan etablere et ordentligt samarbejde.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Vi vender tilbage til ordførerrækken.

Lysholm Christensen (KRF):

Det er et interessant beslutningsforslag fra Socialistisk Folkeparti, vi her har liggende på bordet. Det er interessant, at SF bruger udtryk som »en dynamisk kraft i erhvervsudviklingen«, »produktorienterede udviklingsordninger«, »en aktiv erhvervs politik« osv. Det er udtryk, som man umiddelbart ville henvise til en anden side af folketingsalen, men det skal SF nu ikke høre noget ondt for fra min side.

Jeg synes, det er fint, at vi får dette forslag på bordet, at vi får denne debat, for det, vi har brug for, er et erhvervsliv, som er kendetegnet ved de udtryk, SF bruger i sit beslutningsforslag og i bemærkningerne. Vi har brug for et konkurrencedygtigt erhvervsliv. Vi har brug for tilpasning til det indre marked. Vi har brug for satsning netop på de områder, som nævnes i punkt 1 i forslaget, satsning på miljøteknologi, energi, sunde fødevarer, bolig og sundhed, og hvad der ellers nævnes. Det er vi helt enige med SF i. Det er vigtigt, at vi styrker vores indsats på disse områder.

Jeg kan også erklære mig fuldt ud enig med SF, når det gælder målsætningen en bæredygtig udvikling. Det er yderst vigtigt, at vi hele tiden er opmærksomme på at gøre det endnu bedre på dette område, at vi tager hensyn til miljøet, til omgivelserne, når vi producerer, at vi ikke tilsidesætter disse fundamentale krav i vores jagt efter en større profit. Det er vigtigt, at vi fastholder og udbygger vores image som en nation, der på visse områder har en drøm om miljørigtig produktion. Jeg tror, der er nogle gode perspektiver i det, også i relation til en øget eksport.

Men der er et godt stykke vej endnu, vi har meget at gøre, hvis vi skal indhente noget af det efterslæb, jeg tror vi har. Vi kan i hvert fald konstatere, at vi har for stor arbejdsløshed, så det indikerer i hvert fald, at vi ikke gør det godt nok.